

צילום נילי שחורי

מהמונומנטאלי לבנאלי

נילי שחורי מתעדת את המרחב הישראלי הבנוי, שמלא בדחיסות, חזרתיות ואפרוריות חזותית

מתכננת הערים דרר נילי שחורי מתעדת בשנים האחרונות את המרחב הישראלי הבנוי. כ-20 מצילומיה מוצגים כעת בגלריה בקיבוץ מחניים בתערוכה "קוראת את העיר", והם מתעדים בעיקר בנייני מגורים גבוהים בפרברים ובשכונות חדשות ומגדלים במרכז הערים המזלות.

חדר עץ יהוו בניינים ספציפיים מתל אביב, בת ים או חיפה, אבל שחורי לא מעדיפה לצופים מידע על כל צילום וצילום בנפרד. היא מעדיינת לשקוף את הרצף החזותי של בנייני המגורים בישראל, שהפכו לרקמה סמיכה ומשוכפלת של בתגול בשוק הנוכחית, בו גרים זה לצד זה עשרים, עניים ומי ששייכים למעמד הביניים.

"זהה לי חשוב לחשוף את הנגזרות שמבטות מהקשר של מאפייני מקום או קהילה, היא אומרת 'כמונה לא כתבתי באיזה מקום צילמתי'. הצילומים נראים לעתים כאילו עברו עיבוד, אך היא מדגישה: 'אין כאן קולאז'ים. הכל כמו במציאות. גם בנייני היוקרה לכאורה הופכים לחלק מהנגזרה, למרות שהחומר או הצבע שלהם לפעמים שונה בשיטות רגלי מצאתי נקודות מבט מתן כל הבניינים התחברו לרקמה אחת שמבטאת את תחושת הצפיפות והדחיסות'.

בצילומים של שחורי יש רמות פירוט משתנות. לעיתים היא לוכדת מאות דירות במקביל כגריד צפוף של חלונות ומגדלים ולעיתים היא מצלמת מרפסת או חלון ספציפיים, בהם היא מציגה חיים פרטיים ואישיים שמתיקנים בתוך הנגזרות. "בכך שהיא מצלמת ומתעדת בנייני מרקם, להבדיל מבנייני אובייקט ייחודיים, שחורי מפתה את מבטנו מהמונומנטאלי – לבנאלי, כתוב האוצר עידו כהן על צילומיה של שחורי. "הבנאלי עוסף אותנו מכל עבר והוא בעל השפעה על הימים שלנו ותחושת המקום. האסתטיקה של הבנאלי היא החזרתיות, הדחיסות והאפרוריות החזותית, המלווה אותנו בכל גיחה אל המרחב העירוני ומגלמת באופן הישיר ביותר את מערכת האמונות שלנו כחברה בומן נתון."

נעמה ריבה

צילומים: נילי שחורי